

Bilag 2

2 af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og ministerens svar herpå

Spørgsmål og svar er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 15:

Vil ministeren med henvisning til at der er tale om en meget principiel lovgivning, som i realiteten vedrører alle, overveje, at lade lovforslaget eller dele heraf være omfattet af lovovervågning?

Svar:

Forslaget til en ny arvelov indeholder principielle og grundlæggende regler af betydning for hele befolkningen.

På den ene side er det væsentligt ved vedtagelsen af sådanne regler at være opmærksom på, at reglerne ikke efterfølgende bør være genstand for hyppige ændringer. Testamentariske dispositioner er således kendetegnet ved, at de ofte oprettes med et langsigtet perspektiv og tager udgangspunkt i, at reglerne vedbliver med at have den udformning, som var gældende ved foretagelsen af dispositionen.

På den anden side kan netop hensynet til reglernes principielle og grundlæggende karakter indebære, at der er behov for at følge op på væsentlige nydannelser på området.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at der bør iværksættes lovovervågning af de nye regler om adgangen til at oprette udvidet samlevertestamente.

Lovovervågningen vil blive iværksat et passende tidsrum, f.eks. 5 år, efter lovens ikrafttræden. På dette tidspunkt vil bl.a. domstolene og Advokatrådet have grundlag for at udtale sig nærmere om reglernes anvendelse i praksis.

Justitsministeriet vil naturligvis orientere Retsudvalget om udfaldet af lovovervågningen.

Spørgsmål 28:

Vil ministeren være indstillet på at lade loven være omfattet af lovovervågning for så vidt angår de situationer, hvor en ægtefælle opretter te-

stamente, hvorefter den længstlevende ægtefælles arv forringes?

Svar:

Forslaget til ny arvelov indebærer samlet set en betydelig styrkelse af den længstlevende ægtefælles arveretlige stilling. Det foreslås bl.a., at ægtefællens legale arv forhøjes fra 1/3 til 1/2 af boet i tilfælde, hvor arveladeren efterlader sig livsarvinger.

Samtidig foreslås det, at ægtefællens tvangsarv nedsættes fra 1/2 til 1/4 af den legale arvelod.

Forslaget om nedsættelse af ægtefællens tvangsarv skal ses på baggrund af, at ægtefællens ret til tvangsarv formentlig kun har praktisk betydning i meget få tilfælde, fordi ægtefæller som hovedregel vil ønske at begunstige hinanden i et testamente.

En ægtefælle, der ikke ønsker, at den anden ægtefælle skal arve den pågældende, vil som udgangspunkt blive separeret eller skilt og derved bringe den gensidige arveret, herunder tvangsarveretten til ophør.

En begrænsning af ægtefællens arv til tvangsarven kan imidlertid være et hensigtsmæssigt led i f.eks. et generationsskifte af en erhvervs virksomhed til en livsarving.

Det kan dog ikke udelukkes, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor ægtefællen af andre – herunder mindre lødige - grunde ved testamente begrænser den anden ægtefælles arv til tvangsarven.

Der kan derfor være grund til at være opmærksom på, om adgangen til at begrænse ægtefællens arv til tvangsarven udnyttes på en måde og i et omfang, som indebærer en generel forringelse af ægtefællens retsstilling,

Justitsministeriet finder på denne baggrund, at der bør iværksættes lovovervågning af de nye regler om ægtefællens tvangsarveret.

Lovovervågningen vil blive iværksat et passende tidsrum, f.eks. 5 år, efter lovens ikrafttræden. På dette tidspunkt vil bl.a. domstolene og